

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

Год. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рухомісія не звертається

За границею
В Америкі 1 доллар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 120 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

IV.

II

III.

I.

Безумовно не зробив цього сам факт засуду за збиство. Та й не тільки дуже особливі методи поліційного й судово-карного слідства й доказування. Та й навіть не той безперечний сумнів, котрий як не як, а такіс остався на дуже суцільні точці — тотожності винованків, і який підходить під стару латинську мура-рость: *in dubio natus*. Ні, не це так

що вершини її, розглянувши їх справу, признавали їх невинність у вчотичі; нема сумніву, що вони, а не хто інший, підняли ту хвилю морального обурення, яка оце розливається по світі.

В багатах і безвластості сьогочасного людства католицька церква і вальомуларські установи — хоча й ворожі собі, то такі в глибоких основах споріднені собі; вони й єдині організації злачності й моралі, тай інколи необхідної в громадському житті координації й субординації.

В. Левинський.

Всі українські діти до української школи! Хто миме свою рідну школу і посилав дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

За Академічний Дім.

Академічний Дім і його зв'язок з Науковим Товариством ім. Шевченка.

III.

Дуже тяжкими були для „Акад. Дому“ часи воєнні. До його кімнат заквартирувалося в р. 1914 царське військо, яке не тільки, що занехало цілий дім, але при відвороті вивезло ліжка, столи, синники, подушки і покривала, а акти, не раз цінної наукової вартості, що переховувалося в канцелярії Т-ва ім. Шевченка, спалило. Чого не зруйнували й не забрали царські війська, того доконали деякі свої власні „промисловці“, що серед воєнної закрутки шукали наживи. Залишилося з багатого інвентаря кілька розбитих шаф, столів та кільканадцять крісел, які Н. Т. ім. Шевченка забрало в переховок до себе, щоб ці останки зберегти на кращі часи.

Українська молодь була на війні, а що асентерунки відбувалися часто, мало хто з неї залишився у Львові. „Акад. Дім“ опустів, лишався на опіці сторожа. А що війні не було кінця і годі було його передбачити, а до того заходила небезпека, що „добрі люди“ розкрадуть навіть двері і вікна, виділа Н. Т. ім. Шевченка віддав на засідання дня 26. червня 1918 р. будинок „Акад. Дому“ для вжитку гімназії СС. Василянок під умовою, що вони його власним коштом відреставрують, покрийть кошти адміністра-

ції та податки, в невинних гімназіях локалях примістять незаслужені слухачки львівського університету, а „винайм“ скінчиться з кінцем цього шкільного року, в яким скінчиться воєнний стан в Австрії — в кожному разі не пізніше, як за чотири роки від дня винайму“.

Помешкань у Львові було тоді без ліку і ніхто не міг передбачити ані розвитку історичних подій, ані видання закону про охорону льокаторів. Коли українська суспільність оснувала для своєї молоді приватний університет, виділа виповідав Василянкам в р. 1922 будинок, але справа з ріжних причин не могла поспішити наперед. В 1923 р., в місяці листопада, віддано провід Товариства в мої руки і я рішився поводити перебрати будинок „Акад. Дому“ й передати його для вжитку молоді. Особисто була для мене ця справа дуже прикра з ріжних причин. В „Акад. Домі“ містилася одинока тоді у Львові жіноча гімназія, у відношенні до якої я мав зобов'язання хоч би тому, що тут училася свого часу моя дитина. Сестри Василянки привели будинок власним і дорогим коштом до вірцевого ладу й утримували його в незвичайній чистоті, не зважаючи на те, що в нім перебувало щодня около 400 учениць у віці від 11—19 літ. Усякі зобов'язання СС. Василянки вирівнювали з безпримірною точністю. Як громадянин, я мусів також рахуватися з особою митр. Шептицького, покровителя школи й мецената українських культурних установ та сирітських захистів.

Рахуючись із усіма тими обставинами, я почав роботу. Відбув я низку конференцій із СС. Василянками й експ. митрополитом. Судову дорогу виключив я згори, бо вона й так не довела була до корисного висліді з огляду на закон про охорону льокаторів. Обі сторони згодилися на мировий суд і завдяки їх виручності й тактові заступників Н. Т. ім. Шевченка, сеніора-меценаса д-ра Миколи Шухевича, мец. д-ра Івана Кмічківича і зрівноваженого суперарбітра през. д-ра Дмитра Левинського справу переаєдено успішно. Всі згадані громадяни віддали тоді Т-ву ім. Шевченка й „Акад. Домові“ велику, вповні безінтересовну прислугу. Сестри Василянки згодилися віддати будинок у руки

Товариства при кінці липня 1925 р., згд. 1926 р. під спеціальними застереженнями й умовами, бо хотіли докінчити свій власний, призначений на гімназію, будинок. Всі умови виконано і дня 30. серпня перенесено будинок на власність Товариства у вірцевім ладі та чистоті. Час, в яким СС. Василянки господарили в будинку „Акад. Дому“, був для консервації будинку мабуть досі найкращим. Коли в 1922 р. підложено під будинок бомбу, СС. Василянки подбали про віднову своїм коштом. Дбали вони про цей будинок без сумніву так щиро, якби про свій власний.

Скільки часу та енергії у цій справі витратив я особисто, які прикристи, незалежні від СС. Василянок, я перебув, про це міг би сказати секретар Товариства, д-р Роман Цегельський, що дуже близько стояв до тої справи. Але це неважне.

Був тоді час ферій. Перед усім рішився я подбати про гроші на інвентар. В тій цілі запросив я студ. п. Дмитра Ерстенока й урядовця Тов. ім. Шевченка п. Гр. Дмитрова, і в трійку перевели ми всі формальності, потрібні для переведення збірки. Робота тривала місяцями. Я особисто був тричі у львівському воевідстві і стількиж разів у львівській дирекції поліції, писав особисті листи до воеводи в Станиславові де-Льоша, упросив листовно д-ра Барана, щоб він вивед на збірку в тернопільським воевідстві. Не питаючи дозволу виділу, бо члени перебували на феріях, я дав для збірки фірму Наукового Т-ва ім. Шевченка, бо інакше відмовлено би права на збірку. Коли дозвіл з львівського воевідства опізнився, то моя вина хіба в тому, що я мав змогу тут просити, а не приказувати. З причини збірки в минулому році я не виїхав ані на один день для випочинку. Щоб ані один гріш не змарнувався, я велів усі датки переводити через касу Тов. ім. Шевченка. Кинув я також клич, щобі заможніші громадяни зложили по 50 зол. на сто ліжок для „Акад. Дому“ і сам від себе такий даток зложив, а від моїх знайомих, яких я викликав, особисто датки стягнув. Вислід збірки був, як на нашій відносини, дуже гарний. Зібрано тоді 13.395.32 зол., отже понад півтора тисячки доларів. За ці гроші замов-

лено у фірмі гром. Стефаніаського понад 100 залізних ліжок із металевими сітками, закуплено сто нових крісел, направлено і скомплетовано інвентар, покрито кошти адміністрації в р. 1926—7. виплачено стипендій на квартири для слухачок і т. п.

Комітет складався з мене, інж. Мурака, д-ра Бурачинського, ред. Паліва і підпоручників (3—4) студентів. На голову комітету упрощено п. през. Дешикевича. Молоді мали велику автономію. Вона поручала кандидатів до прийняття і одного з них й не накинено, хоча в однім випадку були ріжні погляди. Мав я тоді між молоді багато прихильників. Студенти приходили до мене з довірою у ріжних справах, головню, щобі могли вписатися на університет, в котрім уведено *numerus clausus*. Десятки разів ходив я на університет, ветеринарію та в багатьох випадках, завдяки моїм давнішим зв'язкам із професорами, я виводував прийняття студентів на студії. До них належав також п. Осип Боднарівич, котрого прийняв не хто інший вивед, а тільки мої заходи, бо він страив був багато літ, а спеціально старшим студентам роблено при вписах великі труднощі.

Подяки за це від нікого я не домагався і не домагаюся, але маю право, щоб кожний, кому я зробив добро, говорив і писав про мене — правду.

Кирило Студинський.

По той бік добра і зла.

„Горожанська ратифікація“ хлібодішню — Делегация хлібодішню до Варшави. — Хлібодішний член в прибічній раді Львова. — Неласка вшехполіків.

Підсильована поляками хлібодішня почала все більше вилазити зі своїх впр. намаганнях одобути собі право громадянства у суспільному житті. Теперішній „саналічний“ курс у всьому але в руку моральною рохрієтаній хлібодішню. Поміч тузих чинників і аллада пахматів війтів зробила велику прислугу хришній. Таким чином Український Народ Союз, — агортаючи під свої крила ріш. пошереету хришній, одержала деку ратифікацію у громадських виборах. Сьогодні вони вже не лише хлібодішня

Р. ЛАШЕНКО.

4)

Визволення балканських славян і Україна.

З приводу 50-их роковин війни 1877—1878 рр.

(Докічення.)

Так із старих історичних дум, що співали на Україні майже до останнього часу ще поодинокі бандуристи, дуже популярною була дума „про Олексія Поповича і бурю на Чорному Морі“ — дума з часу морських виправ запоріжців на береги Анатолії. В думі цій розповідається про те, як на Чорному Морі притихла страшна буря після того, як

Скоро став Олексій Попович
По істані правді
Гріхи Богу сповідати.
Буря притихла і впала,
Моя на Чорному Морі не бувала.

Крім цієї думи, бандуристи співали ще інші козацькі думи про боротьбу запоріжців з татарами і турками, як, нпр., думу про Самійла Чиху, про Марусю Богуславу, про Хведора Безрідного, плач невольників на каторзі — про тих нещасних, яких неволя розлучила „мужа — з жиною, брата — з сестрою, діток маленьких — з отцем-матір’ю“.

Думи ці в свій час окриляли наміри тих, хто в тяжкій боротьбі за волю народу, за його права, підпадав духом і порушив совість тих, хто в героїчний період нашої

історії дбав тільки про себе, про свої інтереси.

Наскільки ця низка українських історичних дум і пісень відбивала в собі певні змагання українського народу, його ідеали, права і правди, його правове почуття про це свідчить яскраво і той факт, що найвидатніший виразник народньої душі і історичних переживань нашого народу — Т. Г. Шевченко, передаючи їх поетичними образами, створив яскраві картини саме з цієї доби української боротьби з татарами та турками.

Згадаємо перш за все Шевченківського „Невольника“ — цей високодраматичний образ українського борця-козака; пригадаємо поетичну глибокозмистовну думу із „Невольника“:

У неділю вранці рано
Сине море грало,
Товариство кошового
На раді прохало:

Благослови, отамане,
Байдаки спускати
Та на Тендер погуляти
Турка пошукати.

І далі:

Чайки і байдаки спускали,
Гарматами ристували,
З Дніпрового гирла широкого
випливали

Серед ночі темної
На морі синьому
За островом Тендером потопали,
пропадали.

Бо там за Чорним Морем —

— біди невольники,

— Там кайдани по три пуди,
Отаманам по чотирі...
І світа Божого не бачать, не знають,
Під землею камінь ламають
Без сповіда святої умирають,
пропадають.

Мета морської виправи яскраво виражена поетом і в рядках із другої пісні: „Гамалія“. Всі ми добре памятаємо ті рядки — ту пісню запорожців, які несуться на своїх чайках по Чорному Морю „на той бік“ його:

У Туркині на тім боці
Хата на помості
Гай, гай, море грай
Ревни, скелі ламай
Поїдемо в гості!

У Туркині, у кишені,
Талари, дукати.
— Не кишені тремити
Ідем різати, палити
Вратів визволити!..

Ця ідейна підстава народніх змагань в тій страшній боротьбі нашого народу за волю за визволення бідних невольників така яскраво позначена і в тирах народньої поезії і у Шевченка, виїмково важлива для нас, бо вона являє не лише певний настрій народніх українських мас, а і певну лінію політичної поведінки нашого народу в один із найбільше драматичних періодів не лише його життя, але і життя пригноблених славянських народів.

Без сумніву, що при таких настроях наших народніх мас тяжке положення підвладних славян під ту-

рецькою зверхністю мусіло знаходити глибоке співчуття на Україні. Це співчуття було безкорисне; до нього доходив наш нарід своєю свідомістю і серцем, бо тяжке положення балканських славян під турецькою гегемонією мусів незвичайно тепло розуміти той славянський народ, що сам весь час боровся за ідею своєї політичної і національної незалежності...

Але між цим безкорисним почуттям українського народу і тими нездоровими чисто імперіалістичними змаганнями, що почали розвиватися після захоплення турками Константинополя вже в XV. в. в історичному в. князівстві, а потім у московському царстві в час в. кн. Іоанна III. з ідеєю про III. Рим і гегемонію Москви — не було нічого спільного. Зєдинення московського герба, на якому змальований Георгій Побідоносець, що разить дракона, з візантійським орлом було не українським твором.

Сам позбавлений державної незалежності український народ і своєю кров’ю причинився до визволення балканських славян — до того історичного діла, яке підняло надії на визволення і у всіх інших славянських народів — чехів, словаків, хорватів.

І цією своєю жертвою, жертвою найвищою — своєю кров’ю, яку він пролив також і 50 років раніше за діло визволення балканських братів — наш народ позбавлений державної незалежності, показав наглядно цілому світові свою безкорисність і свою відданість великій ідеї славянської взаємності

се купком доброго і дешевого
помине нагодн та скористає з неї
разом.

Дописи.

ГРЕБЕНЬ (Я висока літнічка). Не буду лаяти найкращих дописувачів цього листка за те, що сам досі не зробив, а саме, що не пишуть про нашу літнічку, хоч сам поправився і пише кілька заміток про першину сільськогосподарської Гребеня. Відкрию її перед роками пок. Галицький і вибудував тут свою знаменитість "Стахову Волю", щоб за гроші, зароблені на чужих, дати захист і рятуюнок від тяжкої нещастини, на яку сам наважувався, своїм, особливо незаслуженою студентською молоддю. Поширює її значно теперішній власник, таємно український, п. Терещук, вибудувавши великий дім для шораків зростаючого числа своїх гостей. На другий кінець Гребеню серед смерекового лісу встановив також уже пок. Шматера свою прекрасну "Зелену", в котрій тепер містяться два окремі пенсіонати: п. Шматера і п. д-ра Матвієвського, а соланково-заказники купельки. Вітаю і в селі повстанці під керівництвом і білих домі і пансіонати для літників, вибудовуваних головним місцевим людям. Будуються також чужі, а між ними в нашій громадині, при п. о. Стерніку, яких пансіонат "Емілія" є правдивою окрасою Гребеня, а також гарно заповнюється високо над дорогою поставлена вілла п. Голубовського. Всі ці замітки в своїм положенні серед лісу, в осяєній від літньої затишності, дім організованого тут і д-ра Баранського. Там Гребеня і Зеленика, особливо в часі приїзду нечисленних тут поблизь, є головною, тим більше, що немає тут гомінок синів Ізраїля, які густим роєм обіляють горішній, густіше заселений чинь селі та всі білі пансіонати, заливаючи за українцями, теж доволі численними, дозвіллі кінці. Найбільшими осередками товариського життя, що об'єднують усіх гостей, є "дзвіж" над Опором і велика зала "Стахової Воли", де концертує добрий оркестр абсолювентів Муз. інституту ім. Лисенка у Львові і де відбуваються всілякі вистави, а яких слід замітити дуже вдалі вистави танків, улажених школою на Левандівці в хосен "Народної Літнічки", концерт відомого хору Котка і виставу народної музики "Перекришки", яку місцеві аматори відіграли в правдивий артизм. Прислухуючись до гарної ціли, а саме будова спаленої перед 3 роками церкви, що собі поставила за готовку мату своєї діяльності церковної і громадянської новий тутешній мушкетир о. Степан Сачалю. Опісля його праці на грунті підготовлено о. Ела. Бачинський в час попередніх ферій, вже змислює. Бо матеріял на будову зведений, а план, закладений арх. Левинським, є готовий. Тому в намірі, що незабаром стане тут святилище, гідне краси тутешніх гір, особливо коли тут, кохатор, фірма Грезель, допоможе незаслужено селянам в їх ділі, а наші церковні влади дадуть спомогу новому священникові удержатися на тутешній голодній.

ГОРОДОК ЯГ. (Причинок до взаємних між греко-лат. і римо-кат. духовенством). Дня 17. VII. п. р. місцевий польський папос кс. Білчевський образливо викликав мене в костелі, закликав мене *niepawić do boga* і що я мношу політику до церкви, а кінці візав своїх вірних до суцільної *rozwiniecie się diekana*. Дня 2. VIII. в "Слові Польським" ч. 211 похилився допис, в котрім я ідею і ненависть закинув мені *niepawić do boga*, *zwiniecie się diekana*, *politykę w cerkwi*. При кінці літають екс. мітрополита, чи знає він, яких священників має під боком. Я закликав від кс. Б., щоб відкликав публічний образ Яг очорнення, бо неправдою є, що я забороняю о. В. Стеблешку, місцевому катехизатору, відправляти Службу Богу в костелі, а на тим саме опираються обі ці напасті. Не міг я ні заборонювати, ні дозволити, бо ніхто мене за дозволом не питає, а про все я довідався по всім, себто швидко по образливій проповіді в костелі. У відповідь о. Б. не тільки що не згадує нічого про направлення заподіюваної мені кривди, але повторює яву неправду і додає свої "науки": що *zachowanie się w cerkwi w d. 17. VII. było tak wysoce nieaktowne, że motu proprio wyniosło obywateli po stronie polskiej i ruskiej; zgodność i jedność między obz. łac. i gr. została rażąco zniszczona* і т. д. Не маючи можливості змусити відкликання образи і перепити широким сиритетом, закликаю публічно: 1) Неправдою є, що я забороняю о. Стеб. відправляти Службу Богу в костелі. 2) Всі конюляції витягнені з невірної премії, є так само видимою і очевидною брехнею. 3) Але зате правдою є, що всім тим, що закидається мені, себто *zwiniecie się diekana*, *niepawić do boga*, *politykę w cerkwi* — грішиться саме о. Білчевський, що видно хочби з вище наведених фактів. Накінеш зазначу, що власне кс. Білчевський візнається великою дозою враганні, бо як *katolicki kapłan* сміє мені, старшому віком і урядом, також католицькому священникові, давати свої "науки". Певно не досить би чогось подібного зробити *polakami katolickimi kapłanami*! Але — *to co innego* — о. Епіфаній Роздольський папос в Городку Яг.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це народний фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

На Український Город.

III. винак жертв на Український Город у Львові.

За час від 24. травня до 28. червня 1927 р. дописували і по більшій частині вже вилатили на Український Город оті громадяни: Дирекція і урядовий Ревізійного Союзу Українських Кооперативів: Інж. Ольховий В., д-р Раковський Р., Голопка В., Інж. Воробей В., Левинський Р. по 5 ам. дол., Галицько А., Віталійський М., д-р Палайчук П., Габар І. по 4 дол., Інж. Храпливий В., Матильчук М., Кубасевич В., д-р Петрів З., Навинський А., Марені Я., Квасниця Д., Федак Іван, Каминський І., Трусович С., Рабас М., Козак, Пелесевич по 2 дол., Квасницький, Федаківка С., Крук, Лемішова по 1 дол., д-р Корчинський М. ціл дол.

Управа в урядовій Народній Торговлі: Інж. Павловичівський 5 дол., д-р Лаворко М., Сиринка М., Кмітківич Р., Кіт О. по 2 дол., д-р Варилас О., Скавбек Ол., Галаревич Ю., Кудрик Е., В. Кисілевський, Чорний, Шинто, Рудницький, Ярославівна Т., Перунівна по 1 дол., Окниш 3 дол.

Учительський збір флор української держави: о. д-р Костельний 5 дол., проф. С. Гайдуков 3 дол., проф. Полук, Мечник, Турчин Л., Білинський В. по 2 дол., д-р Колесса, Ковак В., д-р Вербицький Яр. по 1 дол.

Управа в урядовій "Дністра": рад. Петрушини, Кутерський П. по 50 дол., Мороз І., Янович М. по 25 дол., Пак І., Доманік П., Сподікоєвич І. по 20 дол., Плетінка К., Фарина П., Чума В. 5 дол.

Депозит в спадщині бл. п. Сеня Горюка, отамана УСС, організатора п. довголітнього діяльного члена Старшини "Сокола-Батька" 24 дол. і 7 ам.

Д-р Куровець 10 дол. і киче: д-р Миколу Завальницького і д-ра Миколу Шухевича: Інж. Бартош В. неприватий гонорар від "Сокола-Батька" за технічні праці на площі, монастир ОО. Студентів в Унолі, Інж. Мудрак Ю., рад. Левинський Петро, Топарієво "Соніа" у Радехові, д-р Кирило Студинський, Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка — по 10 доларів.

Проф. д-р Кузьмичевський В. 50 дол., Студентська Громада в Кракові 30 дол. і киче: Студ. Гром. у Львові, Варшаві і Познані, питомі бурен УПТ. ім. Сембратовича у Львові 35 дол. 60 сот. (25 при чистого доходу з праміниці), І. Ш. 20 дол., Криплович І. 20 дол., рад. Дрималик О., рад. Селеський Я., о. Яценків, о. Каштанюк А., д-р Волошин Мих., д-р Камушовський, Вілельмівна Стеблешка, прок. Гривенський, д-р Верещинський, рад. Гайбоничів О., рад. Романковський, літограф В. Андрейчик, д-р Вілак С., І. Ігнатиниш в Бягиту (через Зем. Банк) — по 5 дол.

Д-р Терещук, рад. Ріпенський, рад. Яценко, рад. Федусевич Ю., рад. Сосновський, Н. Пшеморський — по 3 дол., А. Іванович, С. Ковак, рад. Матіва, Т. Пявза, Т. Продиниш — по 2 дол., д-р Говікович А. 35 дол., збірка між студентами медичної завісської університету через Я. Сахна 27 дол., Н. Н. 5 дол., Н. Н. 9 дол., Е. Дилик 10 дол., В. І. Я. Смикович 10 дол., о. Кішаревич 5 дол., о. Громинський 5 дол., пролама значків підчас Обласного Соціального Свята 19. червня 21.20 дол., о. Лада, о. Карпінський, переплетник Вайка, майстер шевський Хлібевич, майстер шапкарський Габінтер, о. Радловський, о. Бачинський — по 1 дол.

Жертводавці — переважно громадяни міста Львова. Старшина "Сокола-Батька" надіється, що за прикладом громадянства Львова під час також громадянство цілого краю і причиняться до закупки Українського Городу для цілого Українського Народу.

Кличемо до всіх: все вперед — всі враз!

Зі спорту.

Зоря-Україна.

В п'ятницю дня 19. ч. м. в год. 5-й попол. на площі "Сокола-Батька" відбулись товариські мчачі змагання між дружинами "Зоря" й "Україна". Вступ за добровільними датками. Весь дохід призначений на направи біжні.

† Посмертні згадки.

Олена з Бучки Левицька, службівка Т-ва "Просвіта", померла у Львові дня 14. серпня ч. р. в 24-ім році життя, осиротівши 5-літню дитину. Померла була зана широким кругом нашого громадянства як одна з найкращих співачок "Божня" та інших наших співачок товариства. Виступала нераз на концертній естраді як солістка. На похоронах, які відбулися у вівторок, дня 16. ч. м., зібрався великий гурт знайомих та приятелів Покійної, які віддали належну честь людині, що на протязі свого короткого життя дала славу і найкращого боку. Похороном проводили о. крил. Кишакевич при асист. о. З. Бачинського, Гаянта і Хомина. Соівав хор під проводом п. рад. Купинського. В. І. П.

Пам'ятайте, що всі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посылати до Центробанку. Львів, Ринок ч. 10. І. пов. на щадничу книжечку ч. 7910.

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр дир. П. Коробиневича.
Болішіяці:
20.VIII. Діти Агаскєра.
21.VIII. Запорожеська Дунаєм.

Ректорат Українського Високого Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова в Празі (Висока Школа) оголошує нові вписи студентів на академ. рік 1927/28 на І. і II. курсі усіх Відділів Інституту (Історично-літер., матем.-природн., муз.-педаг.) Курс навчання чотирьохрічний. Приймають до Інституту особи з закінченою середньою освітою, або тих, що складуть матуральний іспит у комісії при Інституті. На другий курс приймають студ. з інших високих шкіл з зарахуванням відповідних іспитів і далішим складанням необхідних іспитів за І. рік. Особам, що скінчать Інститут, видається диплом (яким надається право учительювати у всіх класах середніх шкіл) і титул педагога середніх шкіл. Навчання в Інституті цілком безплатне. Стипендій для нових студентів покищо не передбачується. Прохання з документами, коротким життєписом та 3 фотограф. подавати на ім'я Ректора до Канцелярії Інституту (Cesko-slovensko, Praha II, Šolská ul. č. 8/IV). — Pektovot. 174 3—3

До відома хороні Вл. Котка! Дня 28. серпня 1927 відбудеться святочне відкриття театрової сали Українського Народного Дому в Тисьменніці. Просимо Вас конечно прийти на той день до Тисьменніці з хором. Кількаденний побут у нас запевнений. Проситься о негайну відповідь до Українського Народного Дому. — Комітет. 223 3—3

Однорічний курс жіночого краєвця та шиття білля з рамені Патронату при Самоврядній Виділі подібно як в минулому році так само й в сльудуючій уряджує Ігуменат СС. Васильянок при вул. Потоскокого 95, починаючи від половини вересня 1927. Звертається увагу, що абсолювентки курсу дістають диплом, які уповажують їх до отворення самостійної роботи бізнесерства, а по відбутті дволітній практиці й робітні жіночого краєвця. Якщо зголоситься відповідне число абсолювенток І. курсу, буде отворений вищий курс (II. курс) жіночого краєвця з ваажністю одностійної практики. Письменні зголошення проситься складати в Ігуменаті; точніші відомості та умови подається зголошенням з початком вересня. 213 2—2

Порядок Богослужень на празник Преображення ЧНХР. 1927 року. В ч. т. в. е. 18. серпня: Навечеріє Празника в 6. год. веч. Велика Вечіра з Літєю, Проповідею і Акафістом. Сповіді вірних від 4. год. попол. Місцевих вірних просимо приступати до сповіді в четвер вечер. В п'ятницю 19. серпня в день Празника: в 5. год. рано 1-ша читана Сл. Б. Початок сповіді; в 6. год. рано 2-га читана Сл. Б. і Утрєня; в 7. год. рано 3-та читана Сл. Б.; в год. 8:30 рано Архїєрейська читана Сл. Божя; в 10. год. рано Святочна Соборна Літургія з Наукою Вопросы. Митрополита. Після Науки Архїєресю остання читана Сл. Божя. Після Соборної Літургії, Науки, Волосвєтїя священних овочів (при погоді на дворі в загороді). В 4. год. попол. Вечерня, Обхід, Благословєння Найса. Тайнами і закінчення Празника. В суботу 20. серпня в 8. год. рано Попрєзєн Сл. Божя за упокоєних парохіян. — Заввага: Храмовий празник у св. Спаса надїлений через Святїйший Ап. Престол повинн відпустом для тих, що в той день в храмї св. Спаса приймуть св. Тайни Покаяння і Евхаристїї і помоляться в наміренні Церкв. — Відправи храму св. Спаса у Львові.

Прия українська муж семінарія "Рідної Школи" УПТ у Львові вул. Круярська ч. 13 приймає на всі курси (I—V.) від 29. серпня. Вступні іспити І. вересня. Зголошуватися як найшвидше щодо забезпечити собі місце. На письменні запити відповідає Управа відвотроно. 239 1—3

В справі гуманістичних відділів при акад. гімназії запрошує на нараду батьків і всіх заінтересованих громадян Народна Організація українців м. Львова Нарада відбудеться в п'ятницю 19. ч. м. в саль "Бесіди" Рутівського 22. І. пов. Початок: 5 год. поп.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

9 зол. коштує будильник у Мандля, Кореника 14. 1773 г) 15—?

НА ДОБРИЙ харч і гарне соняшне мешкання за 90 зол. приймється учениць вул. Скарбівська ч. 5. II. п. дєрї 17. 240 1—

СТАРША сирота по священнику пошукує місце заряду дому. Зголошення: Парохіальний уряд, Яблонка вижна пч. Турка н/СТР. 242 1—2

СТАНІЯ для двох учениць близько гімназії Васильянок. Письменні зголошення до Адміністрації під "А. В.", личні на подану Адміністрацією адресу від 25. го серпня. 241 1—3

ПРОДАМ негайно на передмісті парцелю, хату вілну під локаторів, господарські будинки і кузню. Другого ковала в цій ділянці нема. Кузня йде дуже добре. Анна Волощук, вдова, Станіслав, Вояницька 116. 236 2—2

КАВАЛЕРСЬКИЙ поїзд з удержанням, фронтоний, на І. поверсі і в гармоні положенні — винаймає п. Кордасевича, вул. Чарнецького 26. 232 2—2

Будильники-годинники "Зеніт" "Джез" (Jaz) призначені і лічильні найдешевше у найбільшій складі годинників **Донбровський — Розважальський**, Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). — Догідні умови. — Власні роботи. 110 в 4—?

ПРИЙМУ на мешкання з харчем 2 учеників або учениць. Поміч в нашій М. Паничак, Львів, вул. Садівницька ч. 21. I. 245 1—2

ПОШУКУЄСЯ старшої, інтелігентної, чесної жінки до заряду дому у вдовця священника. Зголошення "Торгова Петровичевої" — Болекіа. 243 1—3

ІНТЕЛІГЕНТНА родина прийме учеників на мешкання з харчем. Фототек до вжитку. Відомість від 30. VIII. Коринерська 18 а, II. пов., біля Кадецької. 238 1—2

НОВИЙ КУРС АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ розпочинається 1-го вересня п. р. Спеціальні лекції для дітей від год. 3—5. Вписи приймається щоденно від год. 10—1 і 4—6 пл. Бернадійська 17. 244 1—6

ПРИЙМУ ученика або ученицю на мешкання, вул. Городецька ч. 127, стога VI, III. пов., дєрї ч. 75. 227 2—2

БЕЗДІТНА родина прийме на мешкання двох учеників. Родина опіка і добрий харч запевнені. Садівницька ч. 21. Поня. 226 3—3

ГОДИННИК Ваш буде найліпше направлений в найбільшій годинникарській роботні **Івана Зальтенрайха**, Львів, Марійська пл. 5. — З провіній просимо репаратї присилати поштою. — Стиромодні дамські годинники перероблюємо на ручні. 36) 12—?

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудів

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

164 Пересвітлення Рентганом 12—3

Д-р Г. Ігель

лікар Народної Лічниці

ордиує в недугах очей

Львів, вул. Ягайлонська 20.

ДЕНТИСТ

Б. ДЬОКЕР в Станіславові

вул. Собіського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби без підбілєння, містки без корон і білєння зубів. — Приступні ціни — догідні умови. 15 30—47

Байцуйте насіння Успулюном

збо

сухою байцою Успулюном

МОСІФ КАРРАХ

Львів, Касцюшки 18.

Ширіть наш часопис!